

[Aksel Larsen.]

at befolkningen som helhed skulle betale for det; det kan de gøre, som er interesserede i sådanne retstvister.

Så vidt jeg kan se, omhandler de gebyrer, man her vil fordele, netop sådanne forhold, og jeg nærer ikke nogen betænkelighed ved at tilslutte mig det synspunkt, at her bør retsafgifterne stå i et rimeligt forhold til retsudgifterne, og at de bør dække dem. Det betyder ikke, at jeg er sikker på, at det er rigtigt at foretage, som man har kaldt det, en rent linealmæssig forhøjelse, altså ligefrem en fordobling over hele linjen og dermed færdig. Jeg vil rigtignok håbe, at der kommer noget ud af det arbejde, der er i gang med at foretage undersøgelser over, hvorledes der skal gradueres o. s. v. Jeg kan kun opfatte det foreliggende forslag som en øjeblikkelig nødhjælp, men ud fra den opfattelse kan mit parti gå ind for det. Vi finder, at det er ikke urimeligt, at man bringer balance i tingene, selv om vi ikke tvivler om, at spørgsmålet trænger til at blive nærmere gennemarbejdet, så man på de forskellige områder når til det helt rigtige resultat.

Ja, det er, hvad jeg har at sige, og så ved jeg ikke, om jeg kommer i kollision med lov- og retsordenen, når jeg drager en anden sag ind i debatten eller i hvert fald benytter lejligheden til at nævne den, for den hører i hvert fald til retsudgifterne, selv om den ikke hører under denne lov. Det er spørgsmålet om vidnegodtgørelse. Nu har vi lige haft et eklatant eksempel med landposten, der fik 4 kr. i vidnegodtgørelse og satte 28 kr. til; og dommeren var hjælpeløs. Jeg synes, at man et eller andet sted, formentlig i justitsministeriet, skulle kigge på dette spørgsmål. Jeg har før draget det frem og er blevet afvist.

Alfred Jørgensen: Uden at komme nærmere ind på de mange enkeltheder i det foreliggende lovforslag om forhøjelse af retsafgifter m. m. vil jeg anføre, at formålet med loven må være så vidt muligt at nå frem til takster af en sådan størrelse, at de i det store og hele dækker de faktiske udgifter, staten har på de områder, det her drejer sig om. Dækker afgifterne mere end de virkelige udgifter, vil de virke som en slags indirekte beskatning, hvad der ikke er

nogen rimelighed i; men dækker afgifterne ikke de virkelige udgifter, må der tages dækning for det overskydende beløb gennem den almindelige beskatning, hvad der vil føre til en stigning i skatterne. Det må derfor hilses med tilfredshed, at alle spørgsmål i forbindelse hermed underkastes en grundig behandling i de to af finansministeren nedsatte udvalg. Man kan dog nære ængstelse for, at resultaterne med den udvikling, vort pengevæsen er inde i, skal være forældede, næsten inden de opnås. Men når udviklingen har ført med sig, at staten i øjeblikket på disse områder har en udgift på ca. 12 mill. kr., som der ikke er nogen dækning for, og som derfor må dækkes gennem den almindelige skatteudskrivning, er det rimeligt, at man nu søger at finde frem til en midlertidig ordning.

Det forekommer mig dog, at den foreslåede ordning lader en del tilbage at ønske med hensyn til konsekvens i de foreslåede forhøjelser. Det er rimeligt, at de afgifter, der ligger som faste beløb af ældre dato, føres å jour, hvad vel næppe helt kan nås ved fordobling af de gamle satser, men som det anføres i bemærkningerne til lovforslaget, er de fleste af afgifterne procentafgifter, og jeg er bange for, at en fordobling af disse i mange tilfælde vil føles urimelig. Bedst ville det være, om arbejdet kunne fremskyndes i de to nedsatte udvalg, så vi snarest kunne nå frem til en ordning, der bygger på ensartede og konsekvente takster, men da der åbenbart ikke kan forventes en snarlig afslutning på arbejdet i de to udvalg, må vi se, hvad der kan komme ud af forslaget under den kommende udvalgsbehandling. Jeg kan på forhånd sige, at vi ikke stiller os afvisende over for lovforslaget.

Finansministeren (Kampmann): Jeg er jo i den glædelige situation, at jeg kan takke for stort set gennemgående velvilighed over for det fremsatte lovforslag. Jeg lagde nok mærke til, at der var enkelte af de ærede ordførere, der var lidt tvivlende over for, hvorvidt det nu var rimeligt at foretage en forhøjelse på alle de omhandlede områder. Det ærede medlem hr. Henry Christensen ville undtage tinglysningsafgifterne, og det ærede medlem hr. Alfred Jørgensen, og jeg tror også